

**Прилаганите системи за управление на пазарния риск,
ликвидния риск, риска от контрагента и на други рискове,
включително оперативния риск на „Конкорд Фонд – 9 Грийн” АД
за периода 01.01.2026 г. - 30.06.2026 г.**

1. Информация относно целите и политиката във връзка с управлението на рисковете поотделно за всеки риск, която включва:

а) Политики и процедури за управление на различните видове риск:

Правилата за оценка и управление на риска на АИФ съдържат подходящи и ефективни организационни мерки, процедури и техники за установяване, оценяване, управление и наблюдение на рисковете, с цел постоянно измерване и управление във всеки един момент на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена всяка една от инвестициите в портфейла на АИФ, организиран и управляван от “Конкорд Асет Мениджмънт” АД (ЛУАИФ).

ЛУАИФ идентифицира и измерва всички рискови фактори, свързани с отделните инструменти в портфейла по чл. 1, след което измерва общата експозиция на портфейла към тези фактори и взема решения за лимити, толерантност и управление на рисковете на портфейлно ниво.

Правилата за управление на риска са част от инвестиционната политика на фонда, която е описана в инвестиционната му стратегия.

ЛУАИФ предприема следните действия за управление на рисковете, на които е изложен АИФ:

- > създава организационната структура с ясно дефинирани задължения и нива на отговорност по управлението на риска;
- > Установява адекватно документирани организационни мерки, процеси и техники за измерване на рисковете, които гарантират, че рисковете свързани с всяка позиция и нейното влияние върху общия рисков профил, са правилно измерени въз основа на точни и надеждни данни;
- > извършва при необходимост периодични бек тестове за преглед на валидността на мерките за измерване на риска, които включват прогнози и оценки, базирани на модел;
- > Извършва при необходимост периодични стрес тестове и сценарийни анализи, с цел подготовка за извършване на действия в случай на настъпване на рисковете, възникващи от потенциални промени в пазарните условия, които може да повлияят неблагоприятно на АИФ.
- > установява, прилага и поддържа документирана система, представляваща система от вътрешни рискови ограничителни прагове за АИФ, която:
 - ✓ осигурява съответствие с рисковия профил на АИФ;
 - ✓ указва мерките, прилагани за управление и контрол на съответните рискове за АИФ, отчитайки всички съществени рискове;
 - ✓ гарантира, че за АИФ текущото равнище на риск отговаря на нивото, определено от системата за вътрешните рискови лимити;
 - ✓ установява, прилага и поддържа подходящи процедури, които осигуряват предприемането на навременни коригиращи действия в най-добрия интерес на притежателите на дялове, в случай на настъпване на предвиждани или предвидими нарушения на системата за вътрешните рискови лимити.

Преминаването на всеки праг по предходната алинея се документира от звеното за

управление на риска и се докладва за предприемане на коригиращи действия в съответствие с предвиденото в правилата за управление на риска.

Процедурите за управление на риска включват: идентификация на риска; оценка на риска; избор на стратегия по отношение на риска; избор на начини за намаление степента на риска; контрол нивото на риска.

Оценяването, анализа, мониторинга на рисковите фактори, протоколите, докладите се съхраняват и архивират в електронен вариант на сървър на ЛУАИФ, на който сървър (компютърна мрежа) имат достъп всички членове на Съвета на Директорите, Ръководителят на Звеното за вътрешно нормативно съответствие както и служителите, работещи по договор в ЛУАИФ с цел изграждане на ефективна и навременна система за отчетност и представяне. По този начин докладите и информацията свързана с оценяването, анализа, мониторинга на рисковете на постоянното звено за управление на риска са надлежно предоставени пред СД. Системният администратор трябва да гарантира архивиране на информационната система, процедурата за възстановяване на работоспособността на информационната система.

Както при редовните доклади, които извършва звеното по управление на риска така и при извършването на СТА, риск мениджърът допуска, изброява пред СД и/или инвестиционния консултант потенциални рискове и/или хипотетични ситуации. Резултатите, рисковете и/или рисковите фактори от СТА както и рисковете и/или рисковите фактори посочени в редовните доклади са хипотетични, прогнозни и те се отнасят към даден момент в рамките на един ден, тъй като тези резултати подлежат на изменение съгласно изходни данни като структура на портфейла например и различни прогнози във всеки следващ момент според пазарните условия, пазарни тенденции и др. които не са константна величина, а се изменят във времето, дори и в рамките на един ден. Представяйки рисковете и/или рисковите фактори както и/или хипотетичните, прогнозните резултати от месечните доклади и/или СТА към даден времеви момент пред СД/отдел "Инвестиции", инвестиционния консултант персоналът за управление на риска действа независимо от други функции, като например управление на портфейла (отдел "Инвестиции"). СД следва да отчита как резултатите от СТА се вземат под внимание от функцията по управление на портфейла при управлението на фонда. След като е запознат с рисковете и/или рисковите фактори от звено управление на риска, използвайки спомагателната информация на месечните доклади и/или СТА като допълнителен инструмент от общата рамка за управление на ликвидността, отдел "Инвестиции" и/или СД засилват способността да управляват ликвидността на фонда в най-добър интерес на инвеститорите, включително при планирането на периоди на повишен риск, свързан с ликвидността като по този начин отдел "Инвестиции" отговаря за ликвидния риск по същия начин както и всеки друг работен ден.

Отдел „Нормативно съответствие“ има следните отговорности:

1. проверява и оценява адекватността и ефективността на приетите от ЛУАИФ мерки, политики и процедури за установяване на риска, както и на предприетите действия за отстраняване на всички пропуски при спазването на задълженията от страна на ЛУАИФ.
2. следва да осъществява контрол в процесите при управлението на риска.
3. проверява и оценява дали процедурите и мерките за управление на рисковете, свързани с дейностите, процедурите и системите на ЛУАИФ са адекватни и съответстват на спецификата на дейността на дружеството.
4. проверява и оценява дали механизмите за осъществяване на наблюдение върху адекватността и ефективността на политиката и процедурите по предходните точки и върху спазването от ЛУАИФ и лицата, които работят по договор за ЛУАИФ, на процедурите и мерките по предходните точки са адекватни.
5. проверява и оценява дали механизмите за наблюдение върху адекватността и ефективността на предприети мерки за отстраняване на констатирани непълноти и несъответствия в политиката и дали процедурите и мерките по предходните точки са адекватни.
6. да изисква от системния администратор доклад за пълноти и непълноти при

информационните и комуникационни системи и технологии на Конкорд Асет Мениджмънт АД както и доклад за изправността на мрежовия сървър с база данни на дружеството основно с цел предпазване от оперативен риск на документацията на ЛУАИФ. Системният администратор трябва да гарантира архивиране на информационната система, процедура за възстановяване на работоспособността на информационната система.

7. да контролира спазването на принципите, методите, моделите при управление на ликвидността в Политика за провеждане на стрес тестове за ликвидност и в Правилата за поддържане и управление на ликвидността, да контролира и да верифицира използваните допускания при СТА (стрес тест на ликвидността), да контролира дейността на извършване на СТА, да контролира документирането и верифицирането на резултатите на СТА, да контролира необходимостта от извършване на групов СТА за няколко фонда едновременно както и да контролира прилагането на подходящи процедури за провеждане на стрес тестове за ликвидност.

8. да контролира документалното оформление на оценяването, анализа, мониторинга на рисковите фактори, протоколите, докладите на отдела и др. Документи.

Звеното за вътрешно съответствие докладва незабавно в писмена форма на СД при откриване на грешки, нередности, неправилна употреба, измами или злоупотреба във връзка с дейността на Фонда.

Ликвидност

Поддържането и управлението на ликвидността се осъществява чрез управление на ликвидния риск. Ликвиден риск е рискът при определени условия да се окаже трудно или невъзможно да бъде продаден даден актив от портфейла на фонда на стойност близка до справедливата му, при ограничени разходи, в рамките на подходящ срок, при нужда от ликвидни средства за покриване на краткосрочни задължения.

Политика за провеждане на стрес тестове за ликвидност на Фонда. Стрес тестване на ликвидността е инструмент за управление на риска от общата рамка за управление на ликвидния риск на ЛУАИФ, което симулира редица условия, включително: нормални и стресови (т.е. изключителни, малко вероятни или неблагоприятни) реалистични условия, за да оцени тяхното потенциално въздействие върху финансирането (задълженията), активите, цялостната ликвидност на фонда и необходимите последващи действия.

Процедурата включва провеждане на стрес тестове за ликвидност на Фонда като инструмент за управление на риска от общата рамка за управление на ликвидния риск.

ЛУАИФ приема Политика за провеждане на стрес-тестове за ликвидност на Фонда и следи за нейната актуализация като извършва периодичен преглед, документиране на резултатите и процедура за изменение на политиката, когато това се изисква от прегледа. Следи за спазването на тази Политиката. Определя процедурите, по които се извършват СТА в съответствие с тази Политика и контролира рисковите фактори за Фонда; Взема решения за кадрово, софтуерно и друго осигуряване на дейностите свързани с провеждането на СТА на Фонда. валидира методите за ликвидиране на активи, включително ограниченията и използваните допускания чрез одобряване на тази Политика. При СТА се използват общоприети методи за прогнозиране на ликвидността на портфейла при бъдещи нормални или неблагоприятни условия. Каккулациите на СТА модела ще бъдат извършвани в Microsoft Excel или в специализиран софтуерен продукт, в случай че в бъдеще ЛУАИФ закупи такъв. Взема решение да извършва при необходимост периодични стрес-тестове и сценарийни анализи.

б) Структура и организацията на звеното за управление на риска:

Организационната структура в ЛУАИФ, свързана с управлението на риска, включва:

1. Съвет на директорите (СД).
2. Лицето/ата, представляващ/и ЛУАИФ.

3. Звено за управление на риска.

4. Служители, работещи по договор в ЛУАИФ.

Когато организационната структура, определената в ал.1, е друга или се промени, следва да се гарантира спазването на основния принцип за разделянето на отговорностите между служителите с цел предотвратяване конфликти на интереси.

През периода януари 2026 г. – юни 2026 г. отдел “Управление на риска” е приложил приетите от Съвета на директорите на ЛУАИФ Правила за оценка и управление на риска с цел постоянно наблюдение и оценка на риска на всяка една позиция и нейното влияние на рисковия профил на целия портфейл, като:

1.1 е изпълнил правилата и процедурите по управление на риска и е участвал активно в процеса по управление на риска

1.2 е разработил и приложил системата за управление на риска на АИФ;

1.3 е изготвил и анализирал ежедневните отчети с цел оценка на риска на всяка позиция и на портфейла като цяло и е предложил мерки за ограничаване на рисковите позиции;

1.4 е извършил първоначална и текуща проверка на методите за оценка на риска и е правил предложения за тяхната корекция;

1.5 е контролирал входящите данни, необходими за оценка на риска, съгласно приложим метод за достоверност и достатъчност;

1.6 е участвал в ежедневните процеси по планиране, наблюдение, управление и контрол на рисковете;

1.7 е контролирал спазването на установените от Съвета на директорите лимити и уведомява при надвишаване на утвърдените лимити чрез изпълнителния директор;

1.8 е изготвял и предоставил на управителния орган на УД до 10-то число на всеки месец доклад за дейността на отдела през предходния месец. В доклада се посочват констатираните непълноти и несъответствия в политиката, процедурите и мерките за установяване и управление на рисковете, в съответствие с допусканото от УД ниво на риск. В случай на констатирани непълноти или несъответствия, в доклада се посочват и предприетите мерки за отстраняването им.

1.9 е гарантирал съответствието с одобрената вътрешна система за ограничаване на риска на АИФ, включително с нормативно определените лимити за стойността на общата рискова експозиция и риска на насрещната страна;

1.10. е консултирал СД относно определянето на рисковия профил на АИФ;

1.11. е докладвал редовно пред СД, относно:

а) съответствието между текущото ниво на риск, на което е изложен АИФ и одобрените рискови профили на Фонда;

б) съответствието на АИФ с вътрешната система на Фонда за ограничаване на риска;

в) адекватността и ефективността на процеса за управление на риска и по-специално показващ дали са предприети подходящи коригиращи мерки в случаите, когато са констатирани недостатъци;

1.12. е докладвал редовно пред СД, представяйки текущото ниво на риск, на което е изложен АИФ и за текущите или предвиждани нарушения на ограниченията, като по този начин се осигурява предприемането на навременни и подходящи действия;

Изготвени са и са представени на управителния орган на УД в заложения във вътрешните правила срок месечни доклади наименовани „Месечен доклад за риска“, включващ рисковия профил на Фонда и общата рискова експозиция, нивото на риск от концентрация, кредитния риск, „Доклад за риска на УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД“ (доклад за дейността на отдела през предходния месец съгласно вътрешните правила на УД). Посочените доклади и протоколи както и Справка за риск и общата рискова експозиция на АИФ изготвяна ежедневно и други документи на отдел „Управление на риска“ са съхранявани на сървъра на ЛУАИФ, на който сървър (компютърна мрежа) имат достъп всички членове на Съвета на Директорите, Ръководителят на Звеното за вътрешно нормативно съответствие както и всички служители на ЛУАИФ;

През месец ноември 2025 г. е извършен стрес тест на ликвидността на фонда при извънредни и при нормални пазарни условия (към 31.10.2025 г.). Резултатите от проведения стрес тест не налагат изменение във вътрешните правила, третиращи наблюдението и управлението на ликвидния риск и по-конкретно не налагат изменение на Политиката за провеждане на стрес тестове за ликвидност. Доклад, съдържащ резултатите от проведения стрес тест е представен в КФН.

в) обхват и характер на системите за отчет и измерване на риска:

Във връзка с дейността на ЛУАИФ по управлението на други предприятия за колективно инвестиране (ДПКИ) и в съответствие с чл. 41 от Делегиран регламент (ЕС) 231/2013, оценява, контролира и периодически, поне веднъж годишно прави преглед на:

1. адекватността и ефективността на политиката за управление на риска на Фонда и на мерките, процесите и техниките, посочени в чл. 45 от Делегиран регламент (ЕС) 231/2013;
2. степента до която ЛУАИФ съблюдава политиката за управление на риска на Фонда и на мерките, процесите и техниките, посочени в чл. 45 от Делегиран регламент (ЕС) 231/2013;
3. адекватността и ефективността на мерките, предприети за отстраняване на слабостите във функционирането на процеса за управление на риска;
4. постигнатите от функцията по управление на риска резултати;
5. адекватността и ефективността на мерките, насочени към осигуряване на функционално и йерархично отделяне на функцията по управление на риска;
6. В допълнение към периодичния преглед, посочен в предходните точки, системите за управление на риска подлежат на преглед, когато: а) са били въведени съществени промени в политиките и процедурите за управление на риска и в мерките, процесите и техниките, посочени в чл. 45 Делегиран регламент (ЕС) 231/2013; б) вътрешни или външни събития показват, че е необходим допълнителен преглед; в) са направени съществени промени в инвестиционната стратегия и цели на Фонда.
7. Гарантира, че ЛУАИФ актуализира системите за управление на риска въз основа на резултатите от прегледа по т. 1-6 по-горе.

През месец ноември 2025 г. е извършен стрес тест на ликвидността на фонда при извънредни и при нормални пазарни условия (към 31.10.2025 г.). Резултатите от проведения стрес тест не налагат изменение във вътрешните правила, третиращи наблюдението и управлението на ликвидния риск и по-конкретно не налагат изменение на Политиката за провеждане на стрес тестове за ликвидност. Доклад, съдържащ резултатите от проведения стрес тест е представен в КФН.

г) ЛУАИФ, от името на АИФ през годината не е прилагало политики за хеджиране на риска чрез деривативни инструменти и неговата редукция, както и политиките и процедурите за наблюдение на постоянната ефективност на процесите по хеджиране и редукция на риска.

2. Информация относно използваните методи за оценка на всеки вид риск, както и описание на съответните вътрешни и външни показатели, които се вземат предвид при прилагането на метода на измерване.

ПАЗАРЕН РИСК

ЛУАИФ прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на пазарния риск,

свързан с осъществяването на дейността на Фонда. ЛУАИФ изчислява общата рискова експозиция на Фонда най-малко един път дневно. В зависимост от инвестиционната стратегия стойността на общата рискова експозиция може да се изчислява по-често.

ЛУАИФ измерва лихвения риск чрез изчисляването на дюрация. Дюрацията е основната мярка за чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти. ЛУАИФ използва метода на модифицираната дюрация, за да измери лихвения риск, свързан с всяка ценна книга, базирана на лихвен процент като облигации, лихвени суапи, фючърси, базирани на лихвени проценти, и фючърси, базирани на облигации. ЛУАИФ прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на лихвения риск. Дългосрочната стратегия за управление на лихвения риск включва определяне на целеви стойности на чувствителността на портфейла към изменението на нивото на лихвените проценти, съгласно инвестиционните цели и политика на Фонда. Краткосрочната стратегия включва ежедневно/ежеседмично определяне на чувствителността на дадена ценна книга към изменението на нивото на лихвените проценти.

ЛУАИФ измерва валутния риск за всяка валута, различна от евро, прилагайки краткосрочна и дългосрочна стратегия. Дългосрочната стратегия за управление на валутния риск включва измерване чрез използване на историческата волатилност на курса на съответната валута към еврото спрямо нетната валутна експозиция. Краткосрочната стратегия за управление на валутния риск включва следене на ефективността на предпазването от валутен риск спрямо разпоредбите на Международните Счетоводни Стандарти в съответствие с §1, т.8 от Допълнителните разпоредби от Закона за счетоводството.

ЛУАИФ прилага краткосрочна стратегия за управление на ценовия риск като измерва и анализира получените резултати чрез един от приложимите за съответния пазар на ценни книжа количествени методи:

1. Историческа волатилност, измерена чрез стандартно отклонение;
2. β -коефициентът към индексите на съответните пазари;
3. При невъзможност за прилагане на точка 1. и 2., ЛУАИФ използва стандартното отклонение на избрания индекс на регулирания пазар, на който се търгуват дадените акции като заместител при цялостния анализ на портфейлите. Показателите се изчисляват веднъж в месеца.

Общият риск на портфейла се измерва чрез историческата волатилност на цената на дяловете/акциите, измерена чрез стандартно отклонение. Дългосрочната стратегия за управление на ценовия риск включва:

1. оценка на приложимостта и ефективността на използваните методи за измерване на ценовия риск;
2. изготвяне на предложения до Съвета на директорите на ЛУАИФ при установяване на необходимост от промяна на използваните методи за измерване на ценовия риск.

КРЕДИТЕН РИСК И РИСК НА НАСРЕЩНАТА СТРАНА

Кредитен риск представлява намаляване на стойността на инвестицията в дадена ценна книга при неочаквани събития от кредитен характер, свързани с емитентите на ценни книжа, насрещната страна по борсови и извънборсови сделки, както и неочаквани събития в държавите, в които те извършват дейност. ЛУАИФ разглежда три основни вида кредитен риск:

1. Контрагентен риск е рискът от неизпълнение на задълженията от насрещната страна по

извънборсови сделки. Експозицията на АИФ към насрещната страна по сделка с извънборсово търгувани деривативни инструменти може да бъде намалена като се използва обезпечение, което трябва да бъде достатъчно ликвидно. Обезпечението е ликвидно, ако то може да бъде продадено на цена, която е близка до неговата оценка преди момента на извършване на продажбата.

2. Сетълмент риск е рискът, възникващ от възможността фондът да не получи насрещни парични средства или финансови инструменти от контрагент на датата на сетълмент, след като те са изпълнили задълженията по дадени сделки към този контрагент. ЛУАИФ измерва този риск чрез стойността на всички неприключили сделки с една насрещна страна като процент от стойността на управлявания портфейл. Не се включват сделките сключени при условие на сетълмент DVP (доставка срещу плащане) и на пазари с функциониращ клирингов механизъм.

3. Инвестиционен кредитен риск е рискът от намаляване на стойността на инвестицията в дадена дългова ценна книга поради кредитно събитие при емитента на този инструмент. Кредитно събитие включва обявяване в несъстоятелност, неплатежоспособност, съществена промяна в капиталовата структура, намаляване на кредитния рейтинг и др. ЛУАИФ извършва качествен и количествен кредитен анализ на базата на:

3.1. Финансовите отчети на емитента;

3.2. Капиталовата структура на емитента;

3.3. Обезпечението на емисията, в случаите когато емисията е обезпечена;

3.4. Управлението и репутацията на емитента.

Лимитите за сделки и нивата на риск, свързани с кредитния риск, се изготвят и променят при необходимост от ръководителя на отдел „Инвестиции“ и се предоставят за утвърждаване от ръководителя на отдел „Управление на риска“.

ЛУАИФ прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна. Краткосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на насрещната страна включва:

1. текуща и последваща оценка на кредитния риск на дълговите финансови инструменти в портфейла на Фонда чрез качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на емитента, обезпечението на емисията, управлението и репутацията на емитента или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг за целите на оценката.

2. текуща и последваща оценка на кредитния риск на насрещната страна по извънборсови сделки посредством качествен и количествен анализ на базата на финансовите отчети на контрагентите по извънборсови сделки, предоставеното обезпечение (в случай на наличие на такова), управлението и репутацията на съответния контрагент или използване на присъдения му външен кредитен рейтинг;

3. проследяване стойността и честотата на неприключилите сделки с даден контрагент;

4. ежедневен контрол спазването на законовите и приетите вътрешни лимити за концентрация към кредитен риск;

5. постоянно наблюдение на развитието и взаимовръзките между пазарите и икономиката, което улеснява идентифицирането на потенциални рискове от концентрации на кредитен риск (както на ниво група, така и на самостоятелна основа) и факторите, които ги предизвикват. (3) Дългосрочната стратегия за управление на кредитния риск и риска на

насрещната страна включва:

1. изграждане на адекватни системи за управление на информацията, които да позволяват идентифициране на концентрации на кредитен риск и риск на насрещната страна.
2. определяне на вътрешни лимити за концентрация на кредитен риск, в съответствие с инвестиционните цели и политика на Фонда, при необходимост и по преценка на отдел „Управление на риска“ и отдел „Инвестиции“.
3. реструктуриране на портфейла на Фонда в случаите на установен риск от влошаване платежоспособността на даден емитент или контрагент или група емитенти или контрагенти, установена прекомерна концентрация на кредитен риск и др. Портфейлът на Фонда се реструктурира по предложение на отдел „Управление на риска“, съгласувано с отдел „Инвестиции“.

ОПЕРАТИВЕН РИСК

Оперативните рискове могат да бъдат:

- а. Вътрешни – свързани с организацията на работата на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда;
- б. Външни – свързани с макроикономически, политически и други фактори, които оказват и/или могат да окажат влияние върху дейността на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда.

Вътрешните оперативни рискове се състоят без да се ограничават до:

- а. Рискове свързани с персонал;
- б. Технологичен риск.

Външните оперативни рискове се състоят без да се ограничават до:

- а. Риск на обкръжаващата среда;
- б. Риск от физическо вмешателство.

Оценката на оперативните рискове свързани с дейността на Фонда се извършва от Звеното по управление на риска. Служителите, работещи в ЛУАИФ оказват пълно съдействие на Звеното по управление на риска. Рисковете, свързани с дейността на Фонда, се оценяват с една от следните оценки:

нисък – когато всички рискове са покрити с адекватни контролни процедури с висока ефективност и липсват или са налице незначителни отклонения;

среден – когато всички рискове са покрити в известна степен с контролни процедури с недостатъчна ефективност;

висок – когато не всички рискове са покрити с контролни процедури и/или процедурите на предварителния контрол липсват или не действат ефективно, в резултат на което е нарушено спазването на принципите за добро управление и прозрачност.

Рискове свързани с персонала - това са рисковете от загуби, свързани с възможността от грешки, недобронамереност, недостатъчна квалификация, неблагоприятни изменения в трудовото законодателство. Методи за управление на рисковете свързани с персонала

включват:

- Ясно дефиниране на вътрешни правила относно правата и задълженията на служителите;
- Ясно дефинирани вътрешни правила за достъп до информационните системи и бази данни на ЛУАИФ;
- Регулярни обучения на персонала по теми свързани с:
 - финансова теория и практика;
 - управление на риска;
 - нормативната база имащи отношение към дейността на Фонда;
 - информационни технологии и сигурност;
 - други.
- Регулярни срещи между отделните звена на ЛУАИФ за обмяна на опит, впечатления и препоръки, по отношение на източниците на риск и търсене на решения за управлението и минимизирането им;
- Ежегодни събеседвания и оценка на персонала;
- Поддържане на отворени, открити комуникации между различните звена в ЛУАИФ.

Технологичен риск - това са рисковете свързани със загуби, обусловени от несъвършенството на използваните технологии - неадекватност на провежданите операции, липса на прецизност на методите на обработка на данните, ниско качество на използваните данни. Методи за управлението на технологичните рискове:

- архивиране на информационната система на Фонда;
- Процедура за възстановяване на работоспособността на информационната система на Фонда;
- Организация и управление на достъпа на потребителите до информационната система на Фонда;
 - Дефиниране на различни класове информация, съхранявана в ЛУАИФ;
 - Дефиниране на нива на достъп на служителите на ЛУАИФ според длъжностната им характеристика.

Риск на обкръжаващата среда - това са рисковете свързани с възможните загуби, свързани с изменения в средата от нефинансов характер, в която оперира Фонда - изменения в законодателството, политически изменения, изменения в данъчната система. Методи за управление на рисковете свързани с обкръжаващата среда:

- Поддържане на актуална база данни с нормативната регламентация, имаща отношение към дейността на Фонда;
- Използване на външни консултанти и юридически кантори в случай на необходимост за имплементиране на нормативните изисквания спрямо дейността на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда;

- Вземане на активно участие в публичните обсъждания по отношение планирани промени в нормативната уредба, касаеща дейността на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда.

Риск от физическо вмешателство – това са рисковете асоциирани със загуби, в следствие на непосредствено физическо вмешателство в дейността на Фонда – грабеж, терористичен акт, непозволено проникване в информационната система на Фонда или ЛУАИФ. Методи за управление на риска от физическо вмешателство:

- Сключване на договор с охранителна фирма за осъществяване на 24-часов наблюдение и контрол на помещенията в които се намират технологичните средства и архивите на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда;

- Профилактика на регулярна база на въведените системи за наблюдение и контрол;

- Разработване на процедура за евакуация на служителите в случаите на непосредствено физическо вмешателство в дейността на ЛУАИФ във връзка с управлението на Фонда;

- Процедура за докладване на инциденти.

ЛУАИФ прилага краткосрочна и дългосрочна стратегия за управление на операционния риск, свързан с осъществяването на дейността на Фонда. Дългосрочната стратегия предвижда следните принципи при развитието на управлението на операционния риск:

1. Идентифициране на основните рискови идентификатори и представянето им пред СД на ЛУАИФ.

2. Създаване на карта на процесите в дружеството, както и правила за разпределението на задачите и отговорностите на звената при всеки един от процесите.

3. Измерване статистически на точките, в които са концентрирани най-много събития.

4. Усъвършенстване на организацията, създавайки ясни правила и инструкции за всеки един от процесите.

5. Изготвяне на стратегия за редуциране на риска, чрез сключване на застраховки и други механизми за прехвърляне на риска.

6. Изготвянето на правила за сътрудничество с Отдела за Вътрешен контрол на ЛУАИФ.

7. Определяне на служителите, които ще са отговорни за следене на процесите, протичащи в звената на ЛУАИФ, свързани с дейността на Фонда.

Краткосрочна стратегия за управлението на операционния риск:

1. Основната цел на краткосрочната стратегия е определяне на насоките, които трябва да бъдат следвани за идентифициране, оценка, наблюдение, контрол и намаляване на операционния риск, свързан с дейностите на Фонда, както и определяне на организационната структура в ЛУАИФ, заета със създаването и практическото прилагане на системата за управление на операционния риск.

2. Идентифициране на операционния риск - за откриване и разграничаване на

операционния риск от другите видове риск, ЛУАИФ използва подробен анализ на бизнес процесите в дружеството, както и вътрешно за всяко звено изследване, което представлява дейност по установяване на факти, спомагащи за разкриването, определянето и локализирането на източниците и концентрация на операционен риск в дейността на Фонда. Допуска се определени (малко на брой) рискове да не бъдат проследени (неидентифицирани). Поради тази причина във всяко звено е въведена процедурата по Риск и Контрол Само-оценка, една от целите на която е да се подобри своевременното установяване на неидентифицираните рискове.

2.1 С цел по-точно разпределяне на операционните събития по рискови класове в зависимост от първопричината за тяхното възникване, в дейността на Фонда са идентифицирани, като потенциални четири основни рискови категории:

2.1.1 Рискове свързани с персонал - Например: грешки, недобронамереност, недостатъчна квалификация.

2.1.2 Технологичен риск - Например: неадекватност на провежданите операции, липса на прецизност на методите на обработка на данните, ниско качество на използваните данни.

2.1.3 Риск на обкръжаващата среда Например: изменения в законодателството, политически изменения, изменения в данъчната система.

2.1.4 Риск от физическо вмешателство – Например: грабеж, терористичен акт, непозволено проникване в информационната система, природни бедствия, пожар.

2.2 Бизнес процес - Една или няколко свързани помежду си процедури или операции, които съвместно реализират определена бизнес задача и реализирането им води до конкретни резултати. С оглед постигането на по точни резултати в оценка на операционния риск са идентифицирани следните основни бизнес процеси:

2.2.1 Управление на портфейли

2.2.2 Координация и комуникация

2.2.3 Организация и управление на продажбите и обслужване на клиенти

2.2.4 Управление на риска

2.2.5 Вътрешен контрол

2.2.6 Дистрибуция на акциите на фондове

2.2.7 Счетоводство на фондове

2.2.8 Счетоводство на ЛУАИФ

2.2.9 Логистика

2.2.10 Управление на Човешките ресурси

2.2.11 Управление на ЛУАИФ

2.2.12 Процес на регулативно и вътрешно групово отчитане, управленска информация

2.2.13 Оценка на НСА

3. Оценка на рисковете - чрез съпоставянето на идентифицираните рискове срещу бизнес процесите в една плоскост се отчита и влиянието им върху всеки вид осъществявана дейност в ЛУАИФ. Така се определя и така наречената рискова зона, която е пресечната точка на риска с конкретната дейност. Там е съсредоточен операционния риск, който най-често подлежи на количествено измерване. Рискът се оценява от гледна точка на характеристиките - честота на възникване и степен на въздействие. Ръководителят на отдел „Управление на риска“ съдейства на ръководителите от различните отдели, като им оказва методическа помощ в процеса на определяне на рисковете зони.

4. Наблюдение на рисковете - всички операционни събития, които носят ефективна загуба, както и такива с потенциална такава, надвишаваща 255.65 евро следва да се докладват на отдела по „Управление на риска“ от съответните ръководители на отдели и да се регистрират в базата данни.

5. Управление/Редуциране на риска –стратегията включва прилагането на правила уреждащи организационната структура и нивата на отговорност, както и политики по управление на рисковете, конкретизирани във вътрешните за ЛУАИФ документи – Правила за управление на риска на УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД и Правила за вътрешната организация и вътрешния контрол на УД „Конкорд Асет Мениджмънт“ АД. Ръководителите на отдели с помощта на отдела по Управление на риска могат да извършват по-задълбочени анализи на рисковите фактори, както и да определят нови методи за управлението / редуцирането им, които не противоречат на вътрешните правила на ЛУАИФ.

ЛИКВИДЕН РИСК

ЛУАИФ анализира ликвидния риск на база исторически данни за входящи и изходящи парични потоци, свързани с дейността на Фонда. Анализът служи за определяне на минималния праг от пари и парични еквиваленти в портфейла на Фонда. Фондът инвестира в прехвърляеми ценни книжа и други активи определени съгласно инвестиционната политика на Фонда.

РИСК ОТ КОНЦЕНТРАЦИЯ

Това е възможността от загуба поради неправилна диверсификация на експозиции от портфейла на Фонда към емитенти, групи свързани емитенти, емитенти от един и същ икономически отрасъл или географска област или възникнал от една и съща дейност, което може да причини значителни загуби, както и рискът, свързан с големи непреки кредитни експозиции. Алтернативният инвестиционен фонд от затворен тип има по-висок риск от концентрация, който произтича от по-широките му законови ограничения, предполагащи постигане на по-висока концентрация към група емитенти в инвестиционния портфейл в сравнение с колективните инвестиционни схеми.

ДРУГИ РИСКОВЕ

Основните рискове при инвестиция в недвижими имоти са свързани с лоша/неподходяща локация, отрицателни парични потоци, високо ниво на незаети помещения, проблеми с наематели и др. При инвестиция в недвижим имот трябва да бъде взета предвид липсата на ликвидност или ниска ликвидност на недвижимия имот, скрити структурни проблеми със собствеността, както и характера и тенденциите на пазара на недвижими имоти в зависимост от тяхната локация. Рискът за устойчивост се дефинира като екологично, социално или управленско събитие или състояние, което, ако се случи, може да причини действително или потенциално съществено отрицателно въздействие върху стойността на инвестицията. Следователно стойността на една инвестиция може да бъде засегната съществено в резултат на рисковете на устойчивостта.

РИСКОВЕ ЗА УСТОЙЧИВОСТТА

При вземане на инвестиционни решения, Управляващото дружество наред с останалите фактори, разглежда и наличието на рисковете за устойчивостта и доколко е потенциално вероятно последните да доведат до съществено отрицателно въздействие върху стойността на инвестициите, които дружеството прави при управлението на портфейлите на фонда. Дружеството търси информация за тези рискове и ги интегрира в процесите на вземане на инвестиционни решения. Рисковете за устойчивостта са част от общата рискова матрица, която дружеството прави за всяка инвестиция и която включва относимите рискове, които влияят върху стойността на инвестицията, в това число политически рискове, кредитни рискове, пазарни рискове, секторни рискове, рискове от субективен характер. Целите и инвестиционната стратегия на Фонда са свързани и с отчитането на факторите на устойчивост при вземането на инвестиционни решения, като това може да повиши устойчивостта на реалната икономика и стабилността на финансовата система, както и да повлияе на възвръщаемостта на този тип фондове. При управлението на портфейла на Фонда, ЛУАИФ интегрира рисковете за устойчивостта и тяхното управление в процеса на взимане на инвестиционни решения при управление на портфейла на Фонда. По този начин Фондът отговаря на изискванията на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2019/2088. При вземане на инвестиционни решения, както и при текущия мониторинг на инвестиционния портфейл, когато оценката на рисковете за устойчивостта води до заключението, че не съществуват рискове от значение за Фонда, следва да бъдат пояснени мотивите за това заключение, както и когато оценката води до заключението, че тези рискове са от значение, се анализира и степента, в която рисковете за устойчивостта може да засегнат доходността на Фонда. За отчитането на рисковете за устойчивостта в процесите на вземане на инвестиционни решения се ползват информационни източници, до които дружеството има достъп – както от общ характер, така и специализирани такива от абонаментен тип, като Bloomberg Terminal. В своята дейност по управлението на дейността на Фонда, ЛУАИФ разглежда основните неблагоприятни въздействия на своите инвестиционни решения върху факторите на устойчивостта, посочени в Таблица 1 от Приложение 1 на Делегиран регламент (ЕС) 2022/1288, като взема предвид основните показатели за неблагоприятно въздействие (Principal Adverse Effect - "PAI"), посочени в Таблицы 2 и 3 от Приложение 1 на Делегиран регламент (ЕС) 2022/1288. Разглеждането на основните неблагоприятни въздействия се извършва и съгласно изискванията на Регламент (ЕС) 2019/2088. Основните неблагоприятни въздействия върху факторите на устойчивостта се вземат предвид чрез прилагане на процедурите и политиките за вземане на инвестиционни решения, както и чрез прилагане на политиката за ангажираност на ЛУАИФ.

Рисков профил на фонда

Рисковият профил на АИФ се определя на база рискови категории като стойността на рисковата категория на Фонда съответства на степента на волатилност в цената на акциите на фонда за определен исторически период, като по-високата рискова категория означава по-голям потенциален риск за инвеститора. Степента на волатилност в цената на акциите на фонда е и мярка за пазарен риск. Преминаването на всеки праг се документира от звеното за управление на риска и се докладва за предприемане на коригиращи действия в съответствие с предвиденото в правилата за управление на риска. ЛУАИФ гарантира, че за Фонда текущото равнище на риск отговаря на нивото, определено от системата за вътрешните рискови лимити. ЛУАИФ установява, прилага и поддържа подходящи процедури, които осигуряват предприемането на навременни коригиращи действия в най-добрия интерес на притежателите на акции, в случай на настъпване на предвиждани/предвидими нарушения на системата за вътрешните рискови лимити. Волатилността на възвръщаемостта е обща индикация относно общото ниво на риска на Фонда отразяваща ефекта на всички съществени рискове, описани в Правилата за оценка и управление на риска на фонда. Доколкото рискови експозиции причиняват флукутации в нетната стойност на активите на Фонда, волатилността на неговата възвръщаемост отразява натоварванията във всички задвижващи механизми за риск и доходност, от които фондът генерира възвръщаемост. Волатилността се оценява като се използва седмична възвръщаемост за минали периоди на фонда. Възвръщаемостта, отнасяща се за изчисляване на волатилността се събира от извадков период, покриващ последните 5 години.

Волатилността на Фонда се изчислява и се след това се привежда на годишна база, като се използва следния стандартен метод:

$$\text{volatility} = \sigma_f = \sqrt{\frac{m}{T-1} \sum_{t=1}^T (r_{f,t} - \bar{r}_f)^2}$$

където възвращаемостта на фонда ($r_{f,t}$) се измерва през T неприпокриващи се периоди с дюрацията от 1/m години. Това означава m=52 и T= 260 за седмична възвращаемост и m=12 и T=60 за месечна възвращаемост; където $\bar{r}_f$ е средната аритметична стойност на възвращаемостта на фонда за T периодите:

$$\bar{r}_f = \frac{1}{T} \sum_{t=1}^T r_{f,t}$$

Методи за оценка на рисковете, свързани с инвестиции в деривативни финансови инструменти:

1. **Пазарен риск** – лихвеният, валутният и ценовият риск на базовите инструменти се измерват въз основа на описаните в Раздел IV количествени методи. За оценка чувствителността на цената на опциите и вариантите към различните рискови фактори, определящи цената им, се използват следните измерители:
 - a) **Делта** – изменението стойността на опцията/варанта в резултат на промяната в цената на базовия актив.
 - б) **Тита** – изменението в стойността на опцията с приближаване на датата на падежа, при константни други фактори;
 - в) **Вега** – изменението в стойността на опцията спрямо промяната на волатилността.
2. **Базисен риск** – експозицията към базисен риск се измерва чрез разликата между текущата стойност на базовия актив и инвестиционената му фючърсна цена.
3. **Кредитен риск на насрещната страна** – измерва се чрез пазарната стойност на вземането от съответния контрагент.
4. **Сетълмент риск** – измерва се чрез пазарната стойност, предмет на сетълмент по сделката.
5. **Риск на лостовия ефект** – измерва се с пазарната стойност на % ливъридж, инвестиционен по сделката.
6. **Ликвиден риск** – измерва се чрез следната методика:

Max loss = W*S*1/2, където

W е пазарната стойност на деривативния инструмент,
S е спредът между цена продава и купува, разделен на средната цена

$$S = \frac{[P(ask) - P(bid)]}{P(mid)}$$

Обща рискова експозиция

За Фонда общата рискова експозиция се изчислява по метода „Стойност под риск” , когато ЛУАИФ инвестира за сметка на Фонда в деривативните финансови инструменти

Методът на „стойността под риск” измерва максималната потенциална загуба на портфейла на Фонда при зададен доверителен интервал и определен времеви хоризонт.

Общата рискова експозиция може да се изчисли по метода на „стойността под риск”

Стойността на общата рискова експозиция изчислена по метода на „стойността под риск” е равна на пазарния риск на портфейла на Фонда.

Когато се изчислява общата рискова експозиция по метода на „стойността под риск”, Фонда трябва да се съобразява с посочените по долу количествени и качествени ограничения:

„Стойността под риск” за Фонда не може да бъде по-голяма от 20% от нетните му активи.

Калкулацията на „стойността под риск” трябва да бъде извършена в съответствие със следните изисквания:

- 1.Едностраниен доверителен интервал от 99%
- 2.Едномесечен период на задържане (20 работни дни)
- 3.Ефективен период на наблюдение на историческите данни(риск факторите доходности) от минимум една година(250 работни дни),освен ако не е по-подходящо да се ползва по кратък период, аргументиран със значително покачване на ценовата волатилност на пазара

- 4.Минимум ежедневно изчисление

Фондът може да използва едностраниен доверителен интервал и период на задържане различни от тези посочени по – горе (т.1. и т.2) ако отговарят на следните условия:

- 5.Едностраниният доверителен интервал да не е по-малък от 95%

6. Периода на задържане да не надвишава 20 дена

За Фонда използването на параметри различни от тези в (т.1. и т.2) върви едновременно с преизчисляването на 20% лимит при новите параметри. Преизчислението може да бъде направено единствено при предположение за идентично, независимо и нормално разпределение на риск факторите доходности, използвайки квантил от нормалното разпределение и правилото за корен квадратен от времето.

УД при управлението на Фонда през периода 01.01.2026 - 30.06.2026 г.: не е използвало дериватични инструменти, не е прилагало техники за ефективно управление на портфейли или друг начин, който до води до увеличаване на експозицията или метод водещ до използването на ливъридж.

Информацията е актуална към 30.06.2026 г.